

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έν Αθήναις
τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1952

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμός φύλλου 297

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

- N. 2281. Περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων φορολογικῶν νόμων. 1
- N. 2282. Περὶ κρατήσεως 2 ο)ο ἐπὶ τῶν προμηθειῶν, ἐφοδίων, κατασκευῶν κλπ. τῆς Βασ. Ἀεροπορίας ὑπὲρ τοῦ ἐφ' ἀπαξ βοηθήματος τῶν ἐξερχομένων στρατιωτικῶν Ἀεροπορίας καὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 1108)1950 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. 2

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 2281.

Περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων φορολογικῶν νόμων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς τὸ ἐδάφιον γ' τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς ἰσχύει τροποποιηθείς, μετὰ τὴν φράσιν «ὡς μέγαρα τῶν πρεσβειῶν» καὶ πρὸ τῆς φράσεως «τῶν Κρατῶν τούτων» προστίθενται αἱ λέξεις «καὶ προξενείων».

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἀνατρέχει ἀπὸ τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1945—46, ὃ καταβληθεὶς ἔμως φόρος δὲν ἐπιστρέφεται.

2. Ἀπαλλάσσεται τοῦ φόρου Α' Κατηγορίας τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων (εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν) τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀκίνητον τῆς Βρεττανικῆς Αυτοκρατορικῆς Ἐπιτροπῆς Πολεμικῶν Τάφων, ἀφ' ἧς τοῦτο χρησιμοποιεῖται πρὸς στέγασιν τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐγκατεστημένης Βρεττανικῆς Ὑπηρεσίας συντηρήσεως Πολεμικῶν Τάφων καὶ Νεκροταφείων καὶ κατοικίαν τοῦ προωπικοῦ αὐτῆς.

3. Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου Β' Κατηγορίας τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων (εἰσοδημάτων ἐξ ἐκμισθώσεως γαιῶν) τὰ ἀκίνητα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὰς Ἱερὰς Μονὰς τοῦ Ἀγίου Ὁρους.

Ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων φόρου γαιῶν παρελθόντων οικονομικῶν ἐτῶν τῶν ὡς ἄνω I. Μονῶν, καταργουμένης πάσης σχετικῆς φορολογικῆς δίκης ὑφισταμένης ἐνώπιον οἰουδήποτε δικαιοῦ δικαστηρίου.

Φορολογία Κέντρων Διασκεδάσεως.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 504)1937 Ἀναγκ. Νόμου, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ἐπιβαλλόμενος εἰδικὸς φόρος ἐπὶ τῶν κέντρων διασκεδάσεως, ὀρίζεται δι' ἐκάστην ἡμέραν λειτουργίας ὡς κάτωθι :

α) Διὰ τὰ κέντρα πρώτης τάξεως ἀπὸ δραχμ. 300.001—500.000.

β) Διὰ τὰ κέντρα δευτέρας τάξεως ἀπὸ δραχμ. 200.001—300.000.

γ) Διὰ τὰ κέντρα τρίτης τάξεως ἀπὸ δραχμ. 100.001—200.000.

δ) Διὰ τὰ κέντρα τετάρτης τάξεως ἀπὸ δραχμ. 50.001—100.000.

ε) Διὰ τὰ κέντρα πέμπτης τάξεως μέχρι 50.000.

Διὰ τὴν περίοδον τῶν Ἀπόκρεω καὶ τὰς ἐορτὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς πρώτης τοῦ ἔτους τὰ ὡς ἄνω καθοριζόμενα ὅρια φόρου τριπλασιάζονται.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὴν περίπτωσιν β' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 504)1937 Ἀναγκ. Νόμου, ὡς αὕτη προσετέθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1620)1951 Νόμου, προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον :

«Εἰς τὸ αὐτὸ ποσὸν φόρου ὑπόκεινται κέντρα διασκεδάσεως χορευτικὰ κέντρα καὶ κοσμικαὶ ταβέρναι Α' κατηγορίας εἰς ὧς χρησιμοποιοῦνται πρόσθετοι καλλιτέχναι».

Φόρος Καταναλώσεως Οἴνου.

Ἄρθρον 4.

1. Φόρος Καταναλώσεως ἐπὶ οἴνου ἢ γλεῦκος ἐποδείας 1950 καὶ παλαιότερων, βεβαιωθείς εἰς βάρος οἰνοπαραγωγῶν ἢ Συναιτερισμῶν αὐτῶν καὶ μήπω εἰσπραχθεὶς καταβάλλεται εἰς ἑξ (6) ἴσας μηνιαίας δόσεις τῆς πρώτης καταβαλλομένης μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1952.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 787/1948 Ἀναγκ. Νόμου καταργεῖται.

Φορολογία κέντρων πολυτελείας.

"Άρθρον 5.

Αι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 2 του από 7)12)1947 Νομοθετικού Διατάγματος «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί φορολογίας των κέντρων διασκέδασης και πολυτελείας διατάξεων» ως τουτο έκυρώθη διά του υπ' αριθ. 601)1948 Νομ. Δ)τος, αντικαθίστανται ως ακολούθως :

«1. Τò ποσόν του παρ' έκαστου των μάρ υπερπολυτελείας ήμερησίως καταβλητέου φόρου όρίζεται κατά μήνα, βάσει του μέσου όρου των υπ' αυτού πραγματοποιούμενων εισπράξεων, δι' αποφάσεως της κατά την παραγρ. 2 του άρθρου 2 του υπ' αριθ. 666)1937 'Αναγκ. Νόμου «περί φορολογίας των κέντρων πολυτελείας» 'Επιτροπής, κατά την ενώπιον αυτής προβλεπομένην διαδικασίαν.

«2. 'Η βεβαίωσις και εισπραξις του φόρου και τὰ της άσκήσεως ένδίκων μέσων κατά των κατά την προηγουμένην παράγραφον αποφάσεων διέπονται υπό των ισχυουσών έκαστοτε προκειμένου περί της φορολογίας κέντρων πολυτελείας διατάξεων».

Φόρος κύκλου εργασιών.

"Άρθρον 6.

1. Τò υπό της παραγράφου 3 του άρθρου 5 του Α. Ν. 660)1937 προβλεπόμενον ποσοστόν φόρου κύκλου εργασιών επί των Τραπεζών όρίζεται από 1ης Νοεμβρίου 1952 εις δύο επί τοις εκατόν (2 ο)ο).

2. Εις τò δεύτερον έδάφιον της παραγράφου 1 του άρθρου 5 του Α. Νόμου 660)1937 προστίθεται ή ακόλουθος περίπτωσις γ' :

«γ') Εις τò ήμισυ προκειμένου περί άκαθαρίστων εσόδων εκ πωλήσεως ασβέστου».

'Η διάταξις αυτή εφαρμόζεται επί άκαθαρίστων εσόδων πραγματοποιούμενων από 1ης Νοεμβρίου 1952 και έφεξής.

3. 'Απαλλάσσονται του κατά τὰς διατάξεις του Α. Ν. 660)1937, ως ούτος έτροποποιήθη διά του άρθρου 14 του Νόμου 1620)1951, του κυρώσαντος τόν Α. Ν. 1524)1950, έπιβαλλομένου φόρου κύκλου εργασιών 3 ο)ο ύπέρ της Πυροσβεστικής 'Υπηρεσίας τὰ ασφάλιστρα επί καπνών εις φύλλα.

'Η παρούσα άπαλαγή εφαρμόζεται επί των από 1 'Οκτωβρίου 1952 και έφεξής συναπτομένων ασφαλίσεων.

4. 'Η διάταξις του εδαφίου γ' του άρθρου 5 του Β. Διατάγματος της 1 Φεβρουαρίου 1951 «περί έπιβολής ειδικού φόρου κύκλου εργασιών επί ένίων ειδών» καταργείται από 1 'Οκτωβρίου 1952.

5. Κυρούται, άφ' ής ίσχυsen, ή υπ' αριθ. 702 της 12 'Ιουνίου 1951 πράξις του 'Υπουργικού Συμβουλίου, περί άπαλλαγής των έπιχειρήσεων παραγωγής ασβέστου από του φόρου κύκλου εργασιών επί των άκαθαρίστων εσόδων της περιόδου από 1 'Απριλίου 1948 μέχρις 27 'Οκτωβρίου 1949, δημοσιευθείσα διά του υπ' αριθ. 184)23.6.1951 Φ. Ε. Κ. (τεύχ. Α').

«Όμοίως κυρούται, άφ' ής ίσχυsen, ή υπ' αριθ. 790 της 10 'Ιουλίου 1952 πράξις του 'Υπουργικού Συμβουλίου, έρμηνευτική της άνωτέρω υπ' αριθ. 702)1951 πράξεως αυτού, δημοσιευθείσα διά του υπ' αριθ. 191 της 17 'Ιουλίου 1952 φύλλου 'Εφημερίδος της Κυβερνήσεως (τεύχος Α')».

6. Εις την παράγραφον 1 του άρθρου 8 του Διατάγματος της 1ης Φεβρουαρίου 1951 «περί έπιβολής ειδικού φόρου κύκλου εργασιών επί ένίων ειδών», προστίθεται τò ακόλουθον έδάφιον γ' :

γ') Ειδικώς επί καυστικής και άνθρακικής σόδας εισαγομένης εκ του έξωτερικού υπό οίανδήποτε φυσικών ή νομικών προσώπων, έξαιρέσει των κατά τò έδάφιον η' του άρθρου 5 τοιούτων, ό φόρος δηλούται εις τόν άρμόδιον Οίκον. 'Εφορον πρό πάσης παραλαβής της σόδας εκ του Τελωνείου εισαγωγής και καταβάλλεται εις τò Δημόσιον Ταμείον εις τέσσαρας ίσας μηνιαίας δόσεις, έξ των ή πρώτη σύν τη δηλώσει πρό της παραλαβής της σόδας, έκαστη δέ των λοιπών δόσεων έντός των έν συνεχεία επομένων τριών μηνών.

'Απαγορεύεται εις τὰς Τελωνειακάς 'Αρχάς του Κράτους νά προβαίνωσιν εις τόν τελωνισμόν και την παράδοσιν καυστικής και άνθρακικής σόδας εις τούς δικαιούχους, εάν δέν προσαχθ ή παρ' αυτών βεβαίωσις του άρμόδιου Οίκου. 'Εφόρου, εμφαίνουσα ότι έδηλώθη ποσότης σόδας ίτης πρός την έκτελωνιστέαν τοιαύτην.

'Ο άναλογών φόρος επί σόδας διατιθεμένης άτελώς εις βιομηχανικάς και βιοτεχνικάς έπιχειρήσεις, περί ής προέλεπει ή διάταξις του εδαφίου η' του άρθρου 1, συμφηρίζεται πρός τόν όφειλόμενον υπό ύποχρέου φόρον της αυτής ή άλλης παραλαβής σόδας ή, έν περιπτώσει μη όφελής τοιούτου φόρου, έπιστρέφεται.

7. Εις την περίπτωση η' του άρθρου 5 του Διατάγματος της 1ης Φεβρουαρίου 1951 «περί έπιβολής ειδικού φόρου κύκλου εργασιών των ένίων ειδών», προστίθεται τò ακόλουθον δεύτερον έδάφιον :

Όσαύτως απαλλάσσεται του φόρου ή καυστική και άνθρακική σόδα ή διατιθεμένη εις φιλανθρωπικά ιδρύματα πρός άποκλειστικήν χρήσιν αυτών. Δι' αποφάσεων του 'Υπουργού των Οικονομικών όρίζεται ή έτησίως άναγκαιοῦτα εις έκαστον ίδρυμα ποσότης καυστικής ή άνθρακικής σόδας.

8. Εις τò άρθρον 6 του Α. Ν. 660)1937 ως ούτος τροποποιηθείς και συμπληρωθείς ίσχύει σήμερα, προστίθεται ή ακόλουθος παράγραφος 2.

«2 'Ο φόρος κύκλου εργασιών των έκτελούντων μαρμαρογλυπτικάς εργασίας διά μαρμάρων κοπτομένων εις μη ιδιόκτητα εργοστάσια κοπής μαρμάρων, είτε τὰ μαρμαρα ταῦτα κόπτονται ως έξήχθησαν εκ των λατομείων, είτε μετά οίανδήποτε προηγουμένην έπεξεργασίαν αυτών, έπιβάλλεται κατά την κοπήν των μαρμάρων παρακρατούμενος υπό του ένεργούντος την κοπήν των μαρμάρων άδιαφόρως της ιδιότητος του τρίτου ή της κατά σύστημα ή μη ένεργείας τοιούτων πράξεων».

'Ο φόρος κύκλου εργασιών έν τη περιπτώσει ταύτη ύπολογίζεται επί της αξίας του μαρμάρου μετά την κοπήν αυτού προσήχθημένης διά των δαπανών της περαιτέρω έπεξεργασίας αυτού διά λειάνσεως και κοπής, ώστε τουτο νά καταστή έτοιμον προϊόν πρός τοποθέτησιν ή χρησιμοποίησιν.

'Η αξία αυτή, ήτις δύναται νά είναι διάφορος άναλόγως πρός τò είδος και την ποιότητα των μαρμάρων, όρίζεται υπό της κατά τò άρθρον 3 παράγρ. 4 'Επιτροπής, άποφαινομένης ήτιολογημένως, άφου λάβη υπ' όψιν πᾶν στοιχείον και πᾶσαν πληροφορίαν σχετιζομένην μέ τούς συντελεστάς τούς προσδιορίζοντας τò κόστος των μαρμάρων ως και την έν τη άγορᾷ διαμορφουμένην τιμήν πωλήσεως αυτών».

Οί ύπόχροοι εις παρακράτησιν του φόρου ύποχρεοῦνται εις έπίδοσιν δηλώσεως και καταβολήν του παρακρατηθέντος φόρου εις τò Δημόσιον Ταμείον έντός της υπό της παραγράφου 1 άρθρου 8 προβλεπομένης προθεσμίας, υπέχοντες πάσας τὰς εκ του νόμου τούτου εὔθυνας ως πρός την μη άκριβή τήρησιν των σχετικών περί δηλώσεων και λοιπών διατάξεων αυτού.

Έν οὐδεμιᾷ περιπτώσει έπιτρέπεται ή έπωσδήποτε μετάδωσις επί του πραγματικού φορολογουμένου του βάρους προσαυξήσεως ύπερμερίας ή προστίμου έπιβληθέντος επί τη βάσει των διατάξεων τούτων εις τόν παρακρατοῦντα τόν φόρον.

9. Εις τόν φόρον κύκλου εργασιών της περιπτώσεως α' του άρθρου 1 του Α. Ν. 660)1937 υπάγονται από 1ης Νοεμβρίου 1952 και αι έπιχειρήσεις παραγωγής έν τη χώρα κινηματογραφικών ταινιών, διά τὰ άκαθάριστα έσοδα τὰ όποια πραγματοποιοῦσιν εκ της πωλήσεως των παραγομένων ταινιών ή εκ της εκμεταλλεύσεως τούτων.

10. 'Επί έπιχειρήσεων παραγωγών οίνους και διαθετούσων τούτους εις την κατανάλωσιν έμφιαλωμένους ό φόρος κύκλου εργασιών ύπολογίζεται επί της αξίας των οίνων τούτων πρό της έμφιαλώσεως αυτών. Ός τοιαύτη αξία λαμβάνεται ή τρέχουσα τιμή χονδρικής πωλήσεως των οίνων τούτων εις χύμα (βαρέλια, δαμιάνας κλπ.).

'Η διάταξις αυτή εφαρμόζεται επί πωλήσεων οίνων πραγματοποιούμενων από 1ης Νοεμβρίου 1952 και έφεξής.

11. 'Απαλλάσσονται του κατά τὰς διατάξεις του Α. Ν. 660)1937 έπιβαλλομένου φόρου κύκλου εργασιών τὰ άκαθάριστα έσοδα εκ πωλήσεως διατρήτων πλίνθων (τούβλων), έξ

αργίλου ή σιμέντου ή κισσήρεως, τὰ πραγματοποιούμενα υπό επιχειρήσεων διαθετούσων κινητήριον δύναμιν χρησιμοποιουμένην διά τήν κίνησιν μόνον μιᾶς πρέσας κοπῆς τούτων, οὐχὶ δὲ καὶ τὰς διαθετούσας κινητήριον δύναμιν διὰ τήν κίνησιν μηχανημάτων χρησιμοποιουμένων εἰς τὰ ἄλλα στάδια τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς τῶν τούβλων (σπαστήρων, ζυμωτηρίων, τριβείων κλπ.), οὐδὲ διαθετούσας κλυδάνους τύπου «Οελμαντ».

Ἡ παρούσα διάταξις ἐφαρμόζεται ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1951, ἀφ' ἧς ἰσχύσεν ἡ θεσπιθεῖσα ἐξάφρασις τῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Μ. 8504 τῆς 6ης Σεπτεμβρίου 1951 κοινῆς αποφάσεως τῶν Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν (Φ.Ε.Κ. 168 Β', τεύχος τῆς 7ης Σεπτεμβρίου 1951) «περὶ ἐξαφράσεως τοῦ Φόρου Κύκλου ἐργασίων τῶν διατηρήτων τούβλων (ὀπτοπλίνθων).

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἁρθροῦ 5 τοῦ Α. Ν. 843)48 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«5. Δι' αποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς παρ. 4 τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ Α. Ν. 660)37 αἱρεται ἡ τυχὸν δημιουργηθεῖσα ἀμφισβήτησις διὰ τήν υπαγωγὴν ἢ μὴ κατηγορίας ἐπιχειρήσεων εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ παρόντος ἁρθροῦ, ὡς καὶ ἡ ἀμφισβήτησις διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν προϊόντων σιδηροβιομηχανίας ἢ σιδηροβιοτεχνίας ὡς τυποποιημένων ἢ μὴ.

Τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας μετέχει καὶ ὁ Διευθυντὴς τῶν Φόρων ὑπὲρ τρίτων, εἰς ἄνωτερος ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων, ὁρίζομενος ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ ὁ Τμηματάρχης τοῦ Τμήματος φόρων ὑπὲρ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ὡς εἰσηγητής».

Ἄρθρον 8.

Προκειμένου περὶ ἐπιχειρήσεων σιδηροβιομηχανίας μὴ υπαγεῖσθαι εἰς τὴν δύναμιν τῆς ὑπ' ἀριθ. Μ. 6879)1951 αποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ρύθμισιν τῶν παλαιῶν ὀφειλῶν ἐκ φόρου κύκλου ἐργασιῶν, λόγῳ τοῦ ὅτι ἐκρίθησαν αὐταὶ ὡς βιομηχανικαί, ἢ κατὰ τὴν παράγρ. 4 ἁρθροῦ 1 Α. Ν. 1863)51 προβλεπομένη προθεσμία διὰ τὴν υποβολὴν δηλώσεων καὶ καταβολὴν τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν παρατείνεται μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1952.

Φόρος ἐπὶ εἰδῶν πολυτελείας.

Ἄρθρον 9.

1. Απαλλάσσονται τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 1991)1939, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, φόρου πολυτελείας τὰ ἐξῆς εἶδη :

α) Αἱ βαλίτσαι καὶ οἱ χαρτοφύλακες οἵτινες κατασκευάζονται ἐξ ὑφάσματος καὶ ἐγχρωρίων δερμάτων κοινῆς ποιότητος, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ τσάνται ἐξ ἐγχωρίου δέρματος καστορίου κοινῆς ποιότητος (προβιά).

β) Τὰ αἰθέρια ἔλαια ἐξ ἐσπεριδοειδῶν τὰ πρὸς πώλησιν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ εἰσαγόμενα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἐφαρμόζονται ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1952.

Ἄρθρον 10.

Εἰς τὸν διὰ τοῦ Α. Ν. 1991)1939 ἐπιβαλλόμενον φόρον πολυτελείας, ὑπάγεται καὶ τὸ ἐν Ἑλλάδι παραγόμενον καθαδὸν οἶνον πνεύματος τοῦ διατιθεμένου διὰ φαρμακευτικὰς χρήσεις.

Ὡς πρὸς τὴν φορολογητέαν ἀξίαν καὶ τὸν τρόπον βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου τούτου ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν τὰ ἰσχύοντα διὰ τὸν φόρον πολυτελείας τοῦ οἶνου πνεύματος τοῦ διατιθεμένου διὰ τὴν παρασκευὴν ἀρωμάτων αἱ καλλυντικῶν.

2. Τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου πολυτελείας ἐπὶ τοῦ καθαροῦ οἶνου πνεύματος τοῦ διατιθεμένου διὰ φαρμακευτικὰς χρήσεις καὶ πρὸς παρασκευὴν ἀρωμάτων καὶ καλλυντικῶν ἐν γενεῇ, ὀρίζεται εἰς 25 ο).ο.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἐφαρμόζονται ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1952.

Φορολογία Δημοσίων Θεαμάτων.

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἁρθροῦ 16 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 505)37 Α. Νόμου «περὶ κώδικος τῆς φορολογίας δημοσίων θεαμάτων» ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ Α. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 652)1945 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Ἐξαίρετικῶς, προκειμένου περὶ ἐκτάκτως ὁργανωμένων δημοσίων θεαμάτων παντὸς εἶδους (θεατρικῶν καὶ κινηματογραφικῶν παραστάσεων, συναυσιῶν, χοροεπιδείξεων κ.λ.π.), ἐπιτρέπεται ὅπως, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ὁργανωτοῦ τοῦ θεάματος, τὸ ἀναλογεῖν ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τέλους καταβάλληται ἐπὶ παρακαταθήκῃ ἢ δίδεται ἰσόποσις ἐγγυητικῇ ἐπιτολῇ ἀνεγνωρισμένης Τραπεζῆς, ἐχούσης ἐκ τοῦ Νόμου τοιοῦτον δικαίωμα».

«2. Δικαιοῦνται ἀτελοὺς εἰσόδου εἰς τὰ Δημοσία Θεάματα τῆς περιφερείας τῆς ἐδρας τῆς ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τῶν ἐκδόσεως τὰ μέλη τῆς «Ἐνώσεως Διευθυντῶν Ἑλληνικοῦ Τύπου».

Ἄρθρον 12.

Κυροῦνται αἱ κάτωθι πράξεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου :

α) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 114 τῆς 2 Φεβρουαρίου 1951 πράξις «περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀφορολογήτου ποσοῦ ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων θεάτρων Πράξας καὶ Μουσικοῦ» δημοσιευθεῖσα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 46 τῆς 7ης Φεβρουαρίου 1951 Φ.Ε.Κ.

β) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 330 τῆς 9 Μαρτίου 1951 πράξις «περὶ τροποποιήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 114)51 πράξεως» δημοσιευθεῖσα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 197 τῆς 12 Ἰουλίου 1951 Φ.Ε.Κ.

γ) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 833 τῆς 11 Ἰουλίου 1951 πράξις «περὶ διαρρυθμίσεως φορολογίας Δημοσίων Θεαμάτων» δημοσιευθεῖσα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 197 τῆς 12 Ἰουλίου 1951 Φ.Ε.Κ.

δ) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 892 τῆς 20 Ἰουλίου 1951 πράξις «περὶ μειώσεως τοῦ Φόρου Δημοσίων Θεαμάτων εἰς πόλεις κάτω τῶν 10.000 κατοίκων» δημοσιευθεῖσα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 207 τῆς 30 Ἰουλίου 1951 Φ.Ε.Κ.

ε) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 923 τῆς 9 Αὐγούστου 1951 πράξις «περὶ διαρρυθμίσεως εἰσφορᾶς ὑπὲρ Ἑσάνου Προνοίας Βορείων Ἑπαρχιῶν ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν θεαμάτων», δημοσιευθεῖσα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 223 τῆς 9 Αὐγούστου 1951 Φ.Ε.Κ.

στ) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 1182 τῆς 2 Δεκεμβρίου 1950 πράξις «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως παρέχῃ μερικὴν ἀτέλειαν ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου φόρου Δημοσίων Θεαμάτων εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις», δημοσιευθεῖσα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 279 τῆς 8 Δεκεμβρίου 1950 Φ.Ε.Κ.

ζ) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 30 τῆς 15 Ἰανουαρίου 1952 πράξις «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς παραρρογὴν μερικῆς ἀτελείας ἐπὶ Δημοσίων Θεαμάτων ὧν αἱ εἰσπράξεις διατίθενται ὑπὲρ τοῦ Στρατοῦ κλπ», δημοσιευθεῖσα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 16 τῆς 22 Ἰανουαρίου 1952 Φ.Ε.Κ.

Φορολογία Αὐτοκινήτων.

Ἄρθρον 13.

Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἁρθροῦ 12 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1233) 1938 Α. Νόμου «περὶ φορολογίας τῆς κυκλοφορίας τῶν παντὸς εἶδους ποδηλάτων καὶ αὐτοκινήτων», ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἁρθροῦ 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 563)1948 Νομ. Διατάγματος, προστίθεται περίπτωσις ἰε' ἔχουσα ὡς ἀκολούθως :

«ιε') Τὰ ἐπιβατικά αὐτοκίνητα τ' ἀνήκοντα κατὰ κυριότητα εἰς ἀνωτέρους κρατικοὺς λειτουργοὺς καὶ χρησιμοποιούμενα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των, μετ' ἐκτίμησιν τῆς ἀνάγκης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, δυναμένου ὅπως ἐγκρίνῃ καὶ μερικὴν ἀπαλλαγὴν, ἀναλόγως πρὸς τὸν χρόνον χρησιμοποιήσεως τοῦ αὐτοκινήτου δι' ὑπηρεσιακοὺς σκοποὺς».

Φορολογία Παιγνίων.

Ἄρθρον 14.

Ἡ διάταξις τοῦ ἁρθροῦ 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1620)51 Νόμου, ἥτις ἀντικατέστησε τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 3 καὶ τῶν παραγράφων 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2155) 1943 Νομ. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τεχνικῶν, μικτῶν καὶ τυχερῶν παιγνίων», συμπληροῦται, προστιθεμένων εἰς τὸ τέλος ταύτης τῶν ἀκολούθων ἐδαφίων :

Κατά της πράξεως ταύτης τοῦ Οικονομικοῦ Ἐφόρου ἐπιτρέπονται τὰ ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων περὶ τελῶν κυκλοφορίας αὐτοκινήτων προβλεπόμενα ἔνδικο μέτα.

Ἐπὶ κοινοποιηθῶσιν πράξεων δι' ἃς ἐξέπνευσεν ἡ πρὸς ἀσκήσιν ἐνστάσεως προθεσμία παρατείνεται αὕτη ἐπὶ ἓνα μῆνα ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 15.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἁρθροῦ 11 τοῦ Ν. Δ. 656)1948 ἀντικαθίσταται διὰ πέντε νέων παραγράφων ὑπ' ἀριθμοῦς 3, 4, 5, 6 καὶ 7 ἔχουσιν οὕτω :

«δ. Ἡ διὰ τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἁρθροῦ 53 τοῦ Α. Ν. 1093)1938 «περὶ δημοσιογραφικῶν ὁργανώσεων» ὁρισθεῖσα εἰσφορά ἐπὶ τοῦ προϊόντος ἐκάστης κληρώσεως τοῦ Λαχείου Ἐνώσεως Συντακτῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων Ἀθηνῶν, αὐξάνεται ἐπὶ ἐκάστης ἐφεξῆς κληρώσεως εἰς τὸ ἑκατονταπλάσιον τῆς ὡς ἄνω ὁρισθείσης, καταργουμένης πάσης ἄλλης διατάξεως δι' ἧς ὠρίσθη ἄλλως ἢ εἰσφορά αὕτη. Ἡ εἰσφορά αὕτη ἀποτελεῖ ἔσοδον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 43 τοῦ νόμου 1641)1919 φορολογίας καὶ καταβάλλεται ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω ἐνώσεως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κληρώσεως διὰ δηλώσεως ἐγχειριζομένης εἰς τὸν Οἶκον. Ἐφορον Φορολογίας Κληρονομιῶν Ἀθηνῶν, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ ἁρθροῦ 43 τοῦ νόμου 1641)1919.

4. Ἐπιβάλλεται ἐπίσης ἐπὶ ἐκάστης ἐφεξῆς κληρώσεως τοῦ Λαχείου τῆς Ἐνώσεως Συντακτῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων Ἀθηνῶν εἰδικὴ εἰσφορά, ὁριζομένη εἰς 5 ο)ο ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῆς κληρώσεως. Ἡ εἰσφορά αὕτη κατατίθεται ὑπὸ τῆς Ἐνώσεως Συντακτῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων Ἀθηνῶν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κληρώσεως τοῦ λαχείου εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς ἰδιαίτερον λογαριασμὸν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου. Τὸ οὕτω κατατιθέμενον ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς δύναται ν' ἀποδίδηται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων.

5. Ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων ἐκάστης κληρώσεως τοῦ δυνάμει τοῦ Ἀν. Νόμου 1093)1938 «περὶ δημοσιογραφικῶν ὁργανώσεων», ὡς οὗτος ἐτραποποιήθη μεταγενεστέρως, λειτουργούντος Λαχείου Συντακτῶν διατίθεται εἰς κέρδη ποσοστὸν πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50 ο)ο), εἰς ὃ περιλαμβάνονται καὶ τὰ ἐν γένει ἔξοδα συντάξεως τῶν συμβολαίων μεταβιβάσεως τῶν ἀκινήτων εἰς τοὺς τυχεροὺς τοῦ Λαχείου, ἤτοι ὃ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δηλώσεως φόρος μεταβιβάσεως τοῦ Νόμου 1587)1950 καὶ τὰ συμβολαιογραφικὰ δικαιώματα τοῦ τε προσυμφώνου καὶ τοῦ ὀριστικοῦ συμβολαίου. Ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ μεταβιβάσεων δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ Νόμου 1587)1950.

Καθ' ἐκάστην κλήρωσιν τοῦ ὡς ἄνω λαχείου καὶ ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων αὐτοῦ ποσοστὸν ἐν καὶ ἥμισυ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1,5 ο)ο), τοῦ ἐκ τοῦ ποσοστοῦ τούτου προσερχομένου ποσοῦ μὴ δυνάμενου ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει νὰ εἴναι κατωτέρου τῶν πεντακοσίων ἑκατομμυρίων (500.000.000) δραχμῶν, ἀποδίδεται εἰς τὸ Ἰδρυμα Κρατικῶν Ὑποτροφίων, ἐφ' ὅσον τοῦτο ὑφίσταται, ἄλλως εἰς τὸ Δημόσιον. Ἡ ἀπόδοσις τοῦ ἐν λόγῳ ποσοῦ δέον νὰ πραγματοποιηθῇ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κληρώσεως.

6. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροθέσμου ἀποδόσεως τῶν κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους 4 καὶ 5 ποσῶν, ταῦτα ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἄνευ οἰασθήποτε ἄλλης διαδικασίας βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὸν νόμον περὶ Εἰσπράξεως Δημοσίων Ἐσόδων, ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ Νόμου 1645)1951 περὶ κυρώσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1517)1950 «περὶ προσταξέσεων ἐκπροθέσμου καταβολῆς τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν».

7. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀπ' εὐθείας ἐκποίησης πρὸς τὴν Ἑνωσιν Συντακτῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων Ἀθηνῶν τοῦ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Φραγκλίνου Ρούσβελτ καὶ Μάκκενζι Κίγκ ἀκινήτου τοῦ Δημοσίου, περιελθόντος αὐτῷ ἐξ ἀγορᾶς παρὰ τῆς Ἐνώσεως ταύτης κατὰ τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς

δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 11148)1943 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Κ. Σ. Ἀντωνοπούλου. Τὸ τίμημα καθορισθῆσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δι' ἀναγωγῆς τοῦ κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου τούτου καταβληθέντος ποσοῦ δραχμῶν εἰς σημερινὰς τοιαύτας ὡς ἀκολουθῶς :

α) Τὸ ἐκ δραχμῶν 799.739.425 καταβληθὲν ποσὸν δι' ἀναχρῆ εἰς χρυσᾶς λίρας Ἀγγλίας ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς ταύτης ὡς ὀρίζεται διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 112578)1945 ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταβολῆς.

β) Τὰ ποσὰ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ὡς ἄνω συμβόλιον ἀγοραπωλησίας δανείων πρὸς τὴν Ἑνωσιν Συντακτῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων Ἀθηνῶν, ἅτινα συνεψηφίσθησαν εἰς τὸ τίμημα ἀγοραπωλησίας, δι' ἀναχρῶσιν ἐπίσης εἰς χρυσᾶς λίρας Ἀγγλίας κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον.

γ) Τὸ προκύπτον ἄθροισμα ἐκ τῆς ἀναγωγῆς τῶν εἰς τὰς προηγουμένας περιπτώσεις α' καὶ β' ἀναφερομένων ποσῶν δραχμῶν εἰς λίρας Ἀγγλίας θέλει μετατραπῇ εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς τῆς χρυσῆς λίρας Ἀγγλίας κατὰ τὴν ἡμέραν καταβολῆς τοῦ τιμήματος.

2. Αἱ παράγραφοι 4, 5 καὶ 6 τοῦ ἁρθροῦ 11 τοῦ Ν. Δ. 656)1948 λαμβάνουσι ἀντιστοίχως τοὺς ἀριθμοὺς 8, 9 καὶ 10

Φόροι ὑπὲρ τρίτων.

Ἄρθρον 16.

Ἐπὶ πράξεων παρατάσεως τῆς διαρκείας τῶν ἐταιριῶν γένει, αἱ ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ὑπὲρ οἰωνδήποτε τῶν (Ταμείων, Ὁργανισμῶν ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων) προβλεπόμεναι ἐπιβαρύνσεις ἐκ τελῶν, δικαιωμάτων, εἰσφορῶν κλπ., δὲν δύνανται νὰ υπερβῶσιν ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν τὴν ἐπὶ τῶν αὐτῶν πράξεων ἐπιβαλλόμενον τέλος χαρτοσήμου. Τὸ σύνολον τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω περιοριζομένων ἐπιβαρύνσεων κατανέμεται μεταξὺ τῶν τυχόν πλειόνων δικαιούχων κατὰ λόγον τοῦ ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων ὁριζομένου ὑπὲρ ἐκάστου δικαιούχου ποσοστοῦ δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 17.

Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου τοῦ ἁρθροῦ 5 τοῦ Α. Ν. 843)1948 «περὶ καταργήσεως τῶν φόρων ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας τῶν ἀγαθῶν καὶ ἀναπληρώσεως τῶν ἐξ αὐτῶν ἐσόδων» : κυτιοποιεῖα διὰ τοὺς παρ' αὐτῶν καταβαλλομένους μισθοὺς καὶ ἡμερομίσθια δι' ἐργασίας κατασκευῆς κυτίων σιγαρέτων καπνοβιομηχανιῶν καὶ ἐφ' ὅσον αἱ ἐργασίαι αὗται καλῶς πετυσι τοῦλάχιστον τὸ ἥμισυ τῆς ὅλης ἐργασίας τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἄρθρον 18.

Τὸ α' ἐδάφειον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθροῦ 5 τοῦ Α. Ν. 843)48 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«2. Ἐπιχειρήσεις χορηγοῦσαι μηνιαίως δι' ἀποδοχὰς πρὸς τὸν μέγρι δραχμῶν 10.000.000 ἐξαίρουνται τῆς φορολογίας τῆς προηγουμένης παρ. 1.

Ἐὰν τὸ μηνιαίως χορηγούμενον ποσὸν τῶν ἀποδοχῶν ὑπερβαίῃ τὰ 10.000.000 ὃ ἐπ' αὐτῶν φόρος δὲν δύναται νὰ εἴη ποσὸν μεγαλύτερον τοῦ 10 ο)ο τῆς ὑπὲρ τὰ 10.000.000 ἐφορᾶς τῶν χορηγηθεισῶν ἀποδοχῶν».

Λοιπαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 19.

Ἐνδικο φορολογικὰ μέσα ἀπορριφθέντα ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1950 μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, δι' ἀποφάσεως δευτεροβάθμιων φορολογικῶν δικαστηρίων ὡς καὶ δι' ἀποφάσεων τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ ἁρθροῦ 31 τοῦ Νόμου 1641)1919, λόγω μὴ καταβολῆς ἢ ἑλλείψεως καταβολῆς τοῦ νομίμου παραβόλου, ἐπανέρχονται εἰς νέαν συτήσιν διὰ τὴν ἐπὶ τῆς οὐσίας κρίσιν ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος ἀπορριπτικὴν ἀπόφασιν φορολογικοῦ δικαστηρίου. Ἡ κατὰ ἀνωτέρω ἐπανασυζήτησις χωρεῖ ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ τοῦ φορογόμενου, ὑποβαλλομένη ἐντὸς 60 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ νομίμου παραβόλου.

"Άρθρον 20.

Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1619)1951 Νόμου «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1532)1950 Α. Ν. περὶ τῶν ὑπὲρ τρίτων προσθέτων φόρων» προστίθεται τρίτη παράγραφος ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«3. Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1952 πάντῃ τὰ Νομικὰ πρόσωπα, Ὁργανισμοί, Ἰδρύματα, εἰδικὰ Ταμεία, Ὑπηρεσίαι καὶ Λογαριασμοὶ περὶ ὧν προβλέπει ὁ παρὼν Νόμος, ὑποχρεοῦνται ὅπως ὑποβάλλωσι κατ' ἔτος εἰς τὴν παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Φορολογίας τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν Διευθύνσειν Φόρων ὑπὲρ Τρίτων τοὺς προϋπολογισμοὺς καὶ τοὺς ἀπολογισμοὺς τῶν, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως ἢ καταρτίσεως τῶν.

Οἱ Πρόεδροι τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων, οἱ Διευθύνται ἢ οἱ προϊστάμενοι τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ἄνω Νομικῶν προσώπων κ.λ.π., μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὴν ἄνω ὑποχρέωσιν, διώκονται κατ' ἐγκλησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 458 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἐπὶ παραβόσει ἐπιτακτικῆς διατάξεως διοικητικῶν Νόμων».

"Άρθρον 21.

1. Ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1952-53 τὰ κάτωθι ἔσοδα ἐκ τῆς ἐκποιήσεως καὶ τῆς ἐν γένει διαχειρίσεως τῆς κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Δημοσίου διατίθενται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἀνέγερσιν κτιρίων πρὸς στέγασιν δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

Γὰ ἔσοδα ταῦτα εἶναι τὰ ἑξῆς:

α) Ἐνοίκια ἐξ ἐκμισθώσεως ἀστικῶν κτημάτων καὶ θαλασσίων λουτρῶν πάσης φύσεως ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον ἐξ οἰσθῆποτε αἰτίας ἢ τελούντων ὡσπδήποτε ὑπὸ τὴν διαχείρισιν αὐτοῦ, ὡς καὶ τῶν αἰγιαλῶν τῆς χώρας καὶ ἀποζημιώσεις δι' αὐθαίρετον χρήσιν αὐτῶν,

β) Ἐνοίκια ἐξ ἐκμισθώσεως ἀγροτικῶν κτημάτων, βοσκῶν, λειβαδίων, ἀγριάδων, καὶ ἀποζημιώσεις δι' αὐθαίρετον χρήσιν αὐτῶν, γ) Ἐσοδον ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τῶν καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἐκποιουμένων πάσης φύσεως κτημάτων τοῦ Δημοσίου ἢ τελούντων ὑπὸ τὴν διαχείρισιν αὐτοῦ ὡς ἐγκαταλειμμένων.

2. Τὰ ὡς ἄνω ἔσοδα ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1952 καὶ ἐφεξῆς κατατίθενται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ταμεῖον Πραχκαταβλητῶν καὶ Δανείων εἰς εἰδικὸν παρ' αὐτῷ λογαριασμὸν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Λογαριασμός Ἀνεγέρσεως Δημοσίων Κτιρίων». Τὰ τοῦ τρόπου ἐξαιώσεως καὶ καταθέσεως τῶν ἐσόδων τούτων εἰς τὸν συνιστώμενον διὰ τῆς παρούσης παραγράφου λογαριασμὸν, ὁρισθῇσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Τὰ δημοσία κτίρια, τὰ ὁποῖα θὰ ἀνεγείρωνται ἐντὸς ἐκάστου οἴκου, ἔτους διὰ τῶν διατιθεμένων κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐσόδων, θέλουσι καθορίζεσθαι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Τὰ σχέδια καὶ αἱ μελέται τῶν ἀνεγειρομένων δημοσίων κτιρίων ἐκπονοῦνται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων ἔργων, ἢ ὁποῖα μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

4. Πᾶσαι αἱ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἁρθρου ἀπαιτηθησόμεναι δαπάναι εἶναι δεκτικαὶ προπληρωμῆς καὶ μεταβιβάσεως. Δύναται πρὸς τούτοις διὰ Β. Δ. ἐκδιδόμενου τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίων ἔργων νὰ ὁρισθῇ ὅτι ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως δημοσίων κτιρίων κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἢ ὁρισμένων ἐξ αὐτῶν δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων καὶ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ διατάξεις. Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἢ ἐπιμέλεια τῆς ἀνεγέρσεως τῶν κτιρίων ἀνατίθεται εἰς Ἐπιτροπὰς ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων.

5. Τὰ τῆς συνθέσεως τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Ἐπιτροπῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἀπαραιτήτως δεόν νὰ ὀρίζεται καὶ συμμετοχὴ μηχανικοῦ τοῦ Δημοσίου, τὰ τῆς ἐν γένει ἀρμοδιότητος καὶ λειτουργίας αὐτῶν, τὰ τοῦ τρόπου ἐκτελέσεως καὶ παραλαβῆς τῶν ἔργων, ὡς καὶ τῆς πληρωμῆς τῶν σχετικῶν δαπανῶν, τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ τῶν πληρωμῶν τούτων, τὰ τῆς τακτοποιήσεως τῶν ἐκδιδόμε-

νων χρηματικῶν ἐνταλμάτων, τῆς ἀποδόσεως λογαριασμοῦ καὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς διαχειρίσεως τῶν ὡς ἄνω Ἐπιτροπῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἐν γένει λεπτομέρεια σχετικὴ πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἁρθρου καθορισθῇσονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευμένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων ὁρισθῇσονται τὰ τῆς καταβολῆς ἐξόδων κινήσεως καὶ ἀποζημιώσεως εἰς τὰ μέλη καὶ τοὺς γραμματεῖς τῶν Ἐπιτροπῶν ὡς καὶ τὰ τοῦ τρόπου καταβολῆς αὐτῶν.

6. Πᾶσαι αἱ δαπάναι πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἁρθρου καταβάλλονται ἐκ τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 2 εἰδικοῦ λογαριασμοῦ, ὁ ὁποῖος κινεῖται δι' ἐντολῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

"Άρθρον 22.

Ἐπὶ τῇ βάζει τοῦ ἁρθρου 5 τοῦ Α. Ν. 646)45 ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἁρθρου 4 τοῦ Α. Ν. 1040)1946 ὑποβαλλόντες αἰτήσεις, κριθείσας ἐκπροθέτους, περὶ ἐπαναγορᾶς τῶν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου περιελθόντων εἴτε δι' ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως εἴτε δι' ἐκχωρήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 3 τοῦ ἁρθρου 8 τοῦ Α. Ν. 182)45 καὶ τοῦ ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1945 Β. Δ. ἀκινήτων κτημάτων αὐτῶν παρέχεται νέα προθεσμία ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος πρὸς ὑποβολὴν τῆς σχετικῆς αἰτήσεως τῶν.

"Άρθρον 23.

Οἱ προσλαμβανόμενοι, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 9 τοῦ Α. Ν. 1193)1938 καὶ τοῦ ἁρθρου 7 τοῦ Α. Ν. 477)1945, εἰδικοί περὶ τὰ καπνὰ εἰς τὰς Ἐφορίας Καπνοῦ τοῦ Κράτους, ὡς ἐμπειρογνώμονες ἢ πραγματογνώμονες, προκειμένου περὶ Ἐφορίων Καπνοῦ αἰτνες ἐμφανίζουν μεγάλην κίνησιν καπνοῦ εἰς φύλλα, δύναται νὰ προσλαμβάνωνται διὰ χρονικὸν διάστημα μέχρι δώδεκα μηνῶν κατ' ἔτος, ἀναλόγως τῆς ἐξελίξεως τῶν ἀγοραπωλησιῶν καπνοῦ καὶ τοῦ χρόνου ἐνάρξεως καὶ ἀποπερατώσεως τῆς χωρικῆς συσκευασίας τῶν καπνῶν.

Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω προσλαμβανόμενοι πραγματογνώμονες χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν διενέργειαν τῶν ἐπὶ τῶν ἄνω διατάξεων προβλεπομένων πραγματογνωμοσυνην καὶ διὰ τὴν ἐν γένει ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου 4672)1930 «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀγοραπωλησιῶν καπνοῦ», τοῦ Α. Ν. ἀπὸ 4)7 Μαρτίου 1936 «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ βεβαιώσεως τοῦ ἐγγείου φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ» καὶ τοῦ Α. Ν. 1193)1938 «περὶ ὑποχρεωτικῆς χωρικῆς συσκευασίας τοῦ καπνοῦ», ὡς ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως.

"Άρθρον 24.

1. Εἰς τὸ διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 153 τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου ἐπιβαλλόμενον τέλος 0,5 ο)ο ὑπόκεινται καὶ τὰ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1952 καὶ ἐφεξῆς εἰσαγόμενα εἶδη ἀτομικῆς ἢ οἰκογενειακῆς χρήσεως, ἐφ' ὅσον ταῦτα ὑποβάλλονται καὶ εἰς βασμούς ἢ φόρους εἰσαγωγῆς.

2. Ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1952 καταργεῖται, τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 19 τοῦ ἁρθρου 15 τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου καὶ ἐπὶ τῇ πληρωμῇ τῶν βασμῶν καὶ φόρων εἰσπραττόμενον τέλος χαρτοσήμου ἀμέσως καταβολῆς 1 ο)ο.

"Άρθρον 25.

Καταργεῖται ἀφ' ἧς ἰσχυρε τὸ ἁρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2135)1952 Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 1950)1939 «περὶ ὁργανώσεως τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως».

"Άρθρον 26.

Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου 1 τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1524)1950 «περὶ καταργήσεως φορολογίων καὶ περὶ διατάξεων τινῶν τῶν φόρων εἰδῶν πολυτελείας κλπ.» ὡς ἐκυρώθη, ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ Νόμου 1620)1951, καθ' ἣν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται δι' ἀποφάσεώς του νὰ διατάσῃ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ καταβληθέντος φόρου πολυτελείας διὰ τὰ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου τούτου ἐκτελωνισθέντα καὶ μὴ ἐκποι-

θέντα αιδέρια έλαια άνίσου και μαράθου, καταργείται άφ' ής ίσχυσε.

Άρθρον 27.

1. Τό πρώτον εδάφιον τής παραγράφου 3 του άρθρου 19 του Α. Ν. 791)1948 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Νόμου 1165)1918 «περί τελωνειακού κώδικος κλπ.» αντικαθίσταται άφ' ής ίσχυσεν ως ακολούθως :

«Τά κατά τας προηγουμένας παραγράφους έμπορεύματα τά προσερχόμενα εκ τών αποθηκών του Όργανισμού Λιμένος Πειραιώς, όσάκις δέν καθίσταται έφικτή ή εκποίησις των και διατίθενται υπό του Δημοσίου άνευ τής υπό τούτου εισπραξείως τιμήματος, άπαιλάσσονται τών εις τόν άνω Όργανισμόν όφειλομένων δικαιωμάτων πάσης φύσεως εκτός τών εργατικών τοιούτων. Έφ' όσον όμως ήθελεν επιτευχθῇ ή εκποίησις αυτών ή ή επί τιμήματι διάθεσις των, τά δικαιώματα ταύτα αποδίδονται εκ του επιτευχθέντος εκπλειστηριάσματος ή τιμήματος και μέχρι τό πολύ του ποσού τούτων, μειουμένου κατά τά τυχόν γερόμενα υπό του Δημοσίου έξοδα και τούς άνήκοντας εισαγωγικούς δασμούς και λοιπούς φόρους επί τών εκποιουμένων ή διατιθεμένων έμπορευμάτων».

2. Τά τυχόν μέχρι τής δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου επί πλέον ή έλαττον αποδοθέντα υπό του Δημοσίου χρηματικά ποσά κατ' έφαρμογήν τής τροποποιουμένης διατάξεως δέν αναζητούνται.

Άρθρον 28.

1. Κυρούται άφ' ής ίσχυσεν ή ύπ' άριθ. 1017)12-9-52 πράξις του Υπουργικού Συμβουλίου, έχουσα ούτω :

«Πράξις 1017, τής 12 Σεπτεμβρίου 1952

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβόν ύπ' όψει 1) Εισήγησιν του κ. Υπουργού Οικονομικών, 2) τας περί φορολογίας οίνοπνεύματος διατάξεις.

Αποφασίζει :

Τροποποιεί την ύπ' άριθ. 977)28 Αυγούστου 1952 πράξιν του, ως πρός τό σημείον τής μη καταβολής φόρου, και καθορίζει όπως ο ύπάρχων ήδη τοιούτος καταβληθή μειωμένος κατά 50 ο/ο (πεντήκοντα τοίς εκατόν), κατά τά λοιπά διατηρουμένης εν ισχύϊ τής ύπ' άριθ. 977)52 πράξεως.

Εκδόσαν προς τούτο την 1017 παρούσαν πράξιν του.

Ο Πρόεδρος Ο Αντιπρόεδρος Τά Μέλη»

2. Η τοιαύτη μείωσις ίσχυει και δια την έντός τής τρεχούσης χρήσεως επί όκταήμερον λειτουργίαν άμβύκων υπό άμπελουργών οίτινες δέν έτυχον του ως άνω ευεργετήματος.

Ο παρών Νόμος ψηφισθείς υπό τής Βουλής και παρ' Ημών σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω δια τής Έφημερίδος τής Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως Νόμος του Κράτους.

Έν Αθήναις τή 10 Οκτωβρίου 1952.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ο επί τών Οικονομικών Υπουργός
ΧΡΥΣ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Έδεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τή 10 Οκτωβρίου 1952.

Ο επί τής Δικαιοσύνης Υπουργός

ΔΗΜ. Γ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ

ΝΟΜΟΣ ύπ' άριθ. 2282.

Περὶ κρατήσεως 2ο/ο επί τών προμηθειών, εφοδίων, κατασκευών κλπ. τής Βαθ. Άεροπορίας υπέρ του έφ' άπαξ βοηθήματος τών έξερχομένων στρατιωτικών Άεροπορίας και κυρώσεως τής ύπ' άριθ. 1108)1950 πράξεως του Υπουργικού Συμβουλίου.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι όμοφώνως μετά τής Βουλής, αποφασίζομεν και διατάσσομεν :

Άρθρον 1.

1. Αί παράγραφοι «21» και «22» του άρθρου 4 «Πόρον του Α. Ν. 1988)1939 «περί Μετοχικού Ταμείου Βασιλ. Άεροπορίας» αριθμούνται αντίστοιχώς εις «18» και «19».

2. Εις τό άρθρον 4 του Α. Ν. 1988)1939 «περί Μετοχικού Ταμείου Βασιλ. Άεροπορίας» προστίθεται παράγραφος 20 έχουσα ούτω :

«20. Ειδικώς δια τό έφ' άπαξ βοηθήμα τών έξερχομένων στρατιωτικών τής Β. Άεροπορίας καθορίζεται κράτησις δύο επί τοίς εκατόν (2ο/ο) επί τών πληρωμών δια προμηθείας ύλικού και εφοδίων πάσης φύσεως τής Β. Άεροπορίας, δι' επισκευάς, κατασκευάς και μεταφοράς ύλικού και εφοδίων πάσης φύσεως, δι' άνεγέρσεις ή επισκευάς κτιρίων τής Β. Άεροπορίας, δια κατασκευάς, επεκτάσεις ή επισκευάς άεροδρομίων και άερολιμένων, ως και επί τών καταβαλλομένων μισθωμάτων υπό τής Β. Άεροπορίας και τών καταβαλλομένων αποζημιώσεων, κατόπιν αποφάσεων του Διοικητικού Δικαστηρίου Άεροπορικών Έπιτάξεων, συμφώνως τῷ Νομοθετικῷ Διατάγματι 650)1948 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Νόμου 4442)1929 «περί στρατιωτικών και ναυτικών εισφορών και ναυλώσεων».

Η κράτησις αυτή δέν δύναται εν τῷ συνόλῳ τής να υπερβῇ τό εν δισεκατομύριον δραχμών έτησίως, τής τυχόν επί πλέον διαφοράς περιερχομένης εις τόΔημόσιον. Έφ'όσον δέ δι' ώρισμένα έτη τό ποσόν τής κρατήσεως ταύτης υπολείπεται του ως άνω καθοριζομένου ανωπλάτου όρίου, τό ύπόρχον έλλειμμα καλύπτεται εκ τυχόν πλεονασμάτων άλλων έτών».

3. Δια τούς πάσης φύσεως πόρους του έφ' άπαξ βοηθήματος τών έξερχομένων στρατιωτικών τής Β. Άεροπορίας τηρείται παρὰ του Μ.Τ.Β.Α. ίδιας λογαριασμός, εξ ου θά καταβάλλωνται εφεξής τά βοηθήματα.

4. Η ισχύς τών διατάξεων του παρόντος ανατρέχει από τής 1ης Ιουλίου 1952.

Άρθρον 2.

Κυρούται άφ' ής ίσχυσεν ή ύπ' άριθ. 1108)17.11.50 πράξις του Υπουργικού Συμβουλίου, έχουσα ούτω :

ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Πράξις 1108

Έν Αθήναις τή 17 Νοεμβρίου 1950.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβόν ύπ' όψιν σχετικήν πρότασιν του επί τής Έθνικής Αμύνης Υπουργού, εξ ής προκύπτει, ότι ώρισμένα κατηγορία στρατευσίμων ή εφέδρων δέν εξεπλήρωσαν ή δέν εκπληρούσι τας στρατιωτικές αυτών υποχρεώσεις δεδικαιολογημένως και ουχί εξ ύπαιτιότητός των.

Αποφασίζει :

1. Στρατεύσιμοι και εφεδροι, περί των ή επομένη παράγραφος, οίτινες ουδόλως εξεπλήρωσαν ή δέν εξεπλήρωσαν πλήρως τας στρατιωτικές αυτών υποχρεώσεις, δύναται να διορίζωνται υπάλληλοι ισόβιοι, μόνιμοι ή έκτακτοι εις Υπηρεσίας του Κράτους ή Δήμων και Κοινοτήτων, εις Ιδρύματα παντός είδους και οιαδήποτε Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου ή Ιδιωτικού Δικαίου, ως και να άσκώσιν οίονδήποτε επαγγέλμα, χωρίς ή τοιαύτη μη εκπλήρωσις τών στρατιωτικών αυτών υποχρεώσεων, να άποτελῇ κώλυμα δια τόν διορισμόν ή την άσκησιν επαγγέλματος.

Μεταξύ όμως των έχόντων τά αυτά λοιπά προσόντα, προτιμώνται δια τόν διορισμόν και κατάληψιν τής αὐτῆς θέσεως, οί έχοντες εκπληρώσει άπάσας τας όφειλομένας στρατιωτικές των υποχρεώσεις.

2. Εις τας διατάξεις τής προηγουμένης παραγράφου υπάγονται :

α) Οί έχοντες συμπληρωμένον τό 21ον έτος τής ηλικίας των στρατεύσιμοι, οίτινες εξηρέθησαν τής ενεργηθείσης προσκλήσεως τής κλάσεως και Έπαρχίας των.

β) Οἱ στρατεύσιμοι ἢ ἑφεδροὶ, οἵτινες κατετάγησαν εἰς τὰς τάξεις τοῦ Στρατοῦ, ἀπελύθησαν δὲ ἐκ τούτων πρὶν ἢ συμπληρώσωσιν ἀπάσας τὰς ὀφειλομένας στρατιωτικὰς τῶν ὑποχρεώσεως καὶ τελούσι νομίμως ἐκτὸς τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ. Διὰ τοὺς ἐκ τούτων καταστάντας ἀνυποτάκτους πολέμου ἢ ἐπιστρατεύσεως δέον κατὰ τὸν χρόνον τοῦ διορισμοῦ ἢ τῆς ἐνάρξεως ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος νὰ ἔχῃ τοῦλάχιστον ἀρθρὴ ἢ διετὴς λόγῳ τῆς τοιαύτης ἀνυποταξίας, πρόσθετος ὑπηρεσία των.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 1108 παροῦσαν πράξιν του, κυρωθεομένην διὰ Νόμου, μερίμνη τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ἀντιπρόεδρος Τὰ Μέλη
Ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Νοεμβρίου 1950.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου
Σ. Ε. ΣΠΥΡΙΔΑΚΗΣ

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1952.

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης

Χ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Γ. ΜΑΥΡΟΣ

Ἐδωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1952.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΔΗΜ. Γ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ :

Ἡ ἑτήσια συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ τῷ Παραρτήματι τῆς Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως, ἔχουσι καθορισθῆ ὡς κάτωθι :

Α' ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δρχ. 150.000
2. » » Β'	» 100.000
3. » » Γ'	» 100.000
4. » » Παράρτημα	» 100.000
5. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν...	» 250.000
6. » » τεύχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ. Δ. κλπ.»	» 100.000
7. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	» 50.000
8. » » Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	» 700.000

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν ὠρίσθη ὡς ἑξῆς :

1) Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δρχ. 10.000
2) » » Β'	» 5.000
3) » » Γ'	» 5.000
4) » » Παράρτημα	» 5.000
5) » » Δελτίον Ἀνων. Ἐταιρειῶν ...	» 20.000
6) » » Πράξεις Νομ. Προσώπων Δ. Δ.	» 5.000
7) » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτης.	» 2.000
8) Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	» 40.000

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσιν ὁλόκληρον τὸ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστὸν.

Β' ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ Ε. Κ.

Ἡ τιμὴ ἐκάστου φύλλου τῆς Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως ὠρίσθη εἰς Δρχ. 1.000.

Γ' ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

1. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν :

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δρχ. 24.000
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν. »	1.500.000

3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ...	Δρχ. 300.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰς συνελεύσεις ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221)24 γνωστοποιήσεων	» 150.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ Β. Δ. 20)5)1939	» 25.000
6. Τῶν ἱστολισμῶν τῶν Ἀνων. Ἐταιρειῶν	» 300.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	» 120.000
8. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ ἀναβολῆς συγκλήσεως τῶν γενικῶν συνελεύσεων τῶν Ἀνων. Ἐταιρειῶν.	» 150.000
9. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων....	» 300.000
10. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	» 60.000
11. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν	» 100.000
12. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνων. Ἐταιρειῶν	» 1.000.000

II. Εἰς τὸ Παράρτημα Ε. Κ.

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	» 25.000
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεων ἱαματικῶν ὑδάτων	» 200.000

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω τελῶν ὠρίσθη εἰς 5 ο).ο.

Δ' ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ — ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ

1. Αἱ συνδρομαὶ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἐναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως (γραμματίου παραλαβῆς ἢ διπλοτύπου Εἰσπράξεως), ὅπερ μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Τηλεγραφίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου) ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα, ἅτινα ἀποδίδουσι ταῦτα εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῆς ἐκ' ἀριθ. 32378)3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) Ἐγκυκλίου Διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ.

Ὁ Διευθυντής

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΕΡΡΑΙΟΣ

Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου